

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. T. D.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P., proti odporcovi: **KÚ – SK**, o návrhu žalobcu na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o návrhu L. C. L., *zastúpeného Ing. D. M.*, na pristúpenie ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, na odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14 S 60/2007-44 zo dňa 4. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14 S 60/2007-44 zo dňa 4. septembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 18. júna 2007 sa navrhovateľ domáhal, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť a to vyznačiť v časti C na LV č. X v k. ú. T. poznámku o predbežnom opatrení Krajského súdu v Bratislave č. k. 76 NcCb 1043/99-88 zo dňa 23. decembra 1999 o zákaze nakladať s nehnuteľnosťami a bezodkladne vyznačiť poznámku o prebiehajúcom súdnom konaní na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 76 Cbi 309/99. Odvolateľ dňa 04.07.2007 doručil krajskému súdu podanie, v zmysle ktorého oznamuje vstup do predmetného konania ako vedľajší účastník z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania, pretože rozhodnutím súdu vo veci môže byť ovplyvnené jeho právne postavenie výlučného vlastníka nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. T. evidovaných odporcom na LV č. X.

Napadnutým uznesením krajský súd dospel k záveru, že podaniu zo dňa 04.07.2007 (ktoré hodnotil ako návrh na vstup do konania) nie je možné vyhovieť a pristúpenie L. C. L. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepripustil. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že predmetom súdneho konania v danom prípade je konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle § 250t O.s.p., a v tomto konaní účastníkmi

konania sú na strane navrhovateľa fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy je nečinný a na strane odporcu orgán verejnej správy. Z toho plynie, že L. C. L. nemôže v takomto konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu. Záverom poučil účastníkov konania a odvolateľa, že proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Uznesenie zástupcovi odvolateľa doručil dňa 13.09.2007.

Napriek poučeniu krajského súdu odvolaním (osobne podané 25.09.2007) uznesenie napadol L. C. L.. Nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že odvolaním nie je možné napadnúť predmetné uznesenie ani s tým, že by nemal možnosť v súlade s § 93 O.s.p. v konaní vystupovať na strane odporcu ako vedľajší účastník, a má za to, že preukázal, že má právny záujem na výsledku tohto konania ako vlastník v tomto konaní dotknutej nehnuteľnosti. Navrhol odvolaciemu súdu preto napadnuté uznesenie zmeniť a pripustiť jeho účasť v konaní ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu odvolanie s poukazom na § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť ako neprípustné, z dôvodu, že predmetným uznesením sa rozhodlo o vedení konania. Inak bol toho názoru, že odvolateľ nemá byť vedľajším účastníkom na strane odporcu v predmetnom konaní, pretože aplikácia ustanovenia § 93 O.s.p. v prospech postavenia v konaní pre odvolateľa je nedôvodná.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie je podané dôvodne.

Odvolací súd v prvom rade skúmal, či v súlade so zákonom je prípustné odvolanie proti napadnutému uzneseniu, a dospel k záveru, že odvolanie prípustné je.

Nepochybne napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím v merite prejednávanej veci, ale nie je ani rozhodnutie, ktorým by súd upravoval vedenie konania alebo pribral do konania ďalšieho účastníka podľa § 94 ods. 2 O.s.p. V zásade môže účastník konania napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (pozri § 201 O.s.p.). V ustanovení § 202 ods. 2, 3, 4 O.s.p. sú taxatívne uvedené prípady, v ktorých nie je prípustné odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu. Pod takýto prípad napadnuté uznesenie podradiť nie je možné.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1, 2, 3, O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či to

manželstvo je alebo nie je. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. **O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.** V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy (štvrtá hlava piata časť O.s.p.) sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Z uvedeného vyplýva, že ku vstupu tretej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka môže dôjsť buď z vlastnej iniciatívy (ako to je v predmetnej veci) alebo na výzvu niektorého účastníka urobeného prostredníctvom súdu. **O prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní však súd sa zaoberá až po tom, čo ten, ku ktorému sa účastník pridružil alebo jeho odporca namietne neprípustnosť takéhoto vstupu.** Zákon neobsahuje ustanovenie, do kedy je potrebné nesúhlas so vstupom prejaviť, preto je možné nesúhlas prejaviť až do skončenia konania. O návrhu na nepripustenie vedľajšieho účastníka rozhoduje súd uznesením. **Odvolanie proti takému uzneseniu je prípustné.** Ak bolo návrhu na nepripustenie vyhovené môže proti uzneseniu podať odvolanie vedľajší účastník, ak takému návrhu vyhovené nebolo odvolanie môže podať účastník, ktorý námietky proti vstupu podal (pozri aj OSŘ Komentář I. díl PANORAMA PRAHA 1985, 421 a 422).

V zásade preto treba prisvedčiť odvolateľovi, že zákon nevyklučuje možnosť prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa, preto odvolací súd nemal dôvod postupovať v preskúmanej veci podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. a odvolanie odmietnuť. Je možné ďalej konštatovať i to, že odvolanie bolo podané napriek nesprávnemu poučeniu krajského súdu v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Súdna prax v správnom súdnictve pripúšťa uplatnenie inštitútu vedľajšieho účastníka. Primeraná aplikácia § 93 O.s.p. je však problematická, pretože vedľajšie účastníctvo predpokladá spor (súkromnoprávny) a právny záujem na výsledku tohto sporu. Vhodnejšie by bolo upraviť vedľajšie účastníctvo v správnom súdnictve priamo v piatej časti O.s.p. Základným predpokladom by malo byť, aby vedľajší účastník bol takým účastníkom už v konaní, o ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie (pozri Nesrovnal, V. – Mazák, j., Komentár k O.s.p. k § 246 c a § 246d z 01.10.2004).

Súd prvého stupňa vydal rozhodnutie o neprípustnosti odvolateľa v konaní bez toho, aby niektorý z účastníkov konania namietal neprípustnosť vstupu do konania. Vydal napadnuté uznesenie bez toho, aby skúmal prípadné námietky účastníka konania, či je tu podľa podmienok hmotného práva opravdivý právny záujem na výsledku konania vo veci

samej. Nevylučuje sa pritom, aby takéto skúmanie bolo vykonané aj na prípadnom pojednávaní, na ktorom sa môžu vykonať aj dôkazy o sporných skutočnostiach. Pri splnení zákonnej podmienky pre pripustenie vedľajšieho účastníka do konania, ktorou je jeho právny záujem na výsledku konania, rozhodne súd o pripustení vedľajšieho účastníctva aj proti vôli účastníka, vedľa ktorého sa má vedľajší účastník konania zúčastniť (pozri Uznesenie NS SR sp. zn. 3 Obo 21/98).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že nie sú tu podmienky, za ktorých by napadnuté uznesenie mohol potvrdiť (§ 219 O.s.p.) alebo zmeniť (§ 220 O.s.p.). Súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie bez návrhu na vydanie takéhoto rozhodnutia bez toho, aby niekto namietal z účastníkov konania oznámenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Preto bolo potrebné v súlade s § 221 ods. 1 písm. h) a i) O.s.p. napadnuté uznesenie zrušiť a vec mu podľa § 221 ods. 3 O.s.p. vrátiť na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 24. januára 2008

JUDr. Eva Babiaková CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová